

Sygn. akt XI GC 237/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko M. W. i I. W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda A. P. na rzecz pozwanych M. W. i I. W. kwotę 2447 zł (dwa tysiące czterysta czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie od powoda A. P. kwotę 888,20 zł (osiemset osiemdziesiąt osiem złotych dwadzieścia groszy) tytułem kosztów sądowych

XI GC 237/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 kwietnia 2013 roku powód A. P. wniósł przeciwko pozwany I. W. i M. W. o zapłatę solidarnie kwoty 25.869,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 9 lutego 2013 r. oraz złożyła wniosek o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód i pozwany zawarli umowę sprzedaży zmywarki (szorowarki). Zarzucił, że zakupiona szorowarka miała wadliwą baterię.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 14 maja 2013 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w XI Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. Wobec uznania nakazu za doręczony w trybie art. 139 §1 k.p.c., w dniu 14 października 2013 roku został on zaopatrzony w klauzulę wykonalności.

Pismami z dnia 6 lutego 2014 roku pozwani złożyli zażalenie na postanowienie o nadaniu wydanemu w sprawie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności wraz z wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz wraz ze sprzeciwem od nakazu zapłaty wniósł o prawidłowe doręczenie nakazu zapłaty, przywrócenie terminu do wniesienia nakazu, oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanych kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu przyznali, że zawarli z powodem umowę sprzedaży szorowarki i przyznali, że powód zgłaszał wady urządzenia. Podali, że niesprawność urządzenia

wynikała, z wadliwego ustawienia baterii, a nadto, że do rozregulowania mogło dojść na skutek nieprawidłowego użytkowania szorowarki. Zaprzeczył jakby bateria w urządzeniu pracowała zbyt krótko.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 kwietnia A. P. zawarł z M. W. i I. W. umowę sprzedaży zmywarki (szorowarki) (...) 26B” za cenę 25 869,36 zł.

W dniu zawarcia umowy pozwany wydał powodowi Kartę Gwarancyjną 631/11. Gwarancji udzielono na okres 24 miesięcy od daty zakupu.

Dowód:

- faktura, k. 11

- karta gwarancyjna, k. 12

- zeznania pozwanego I. W., k. 255 – 258

W dniu dostarczenia przez pozwanych maszyny pracownik pozwanego wraz z pracownikiem firmy (...) P. K. w obecności powoda dokonali konfiguracji maszyny oraz pierwszego jej uruchomienia w Galerii Handlowej (...) w S., gdzie maszyna miała być użytkowana.

Niesporne.

Po pewnym czasie używania zakupionej maszyny pracownicy powoda zaczęli zgłaszać mu swoje zastrzeżenia co do wydajności pracy maszyny, wskazując na wyjątkowo krótki czas jej pracy.

W następstwie zgłaszanych uwag w dniu 20 listopada 2011 r. powód zawiadomił pozwanego o wadzie szorowarki.

Dowód:

- karta zgłoszenia, k. 13.

W dniu 13 czerwca 2012 r. dokonano przeglądu zmywarki (...) 26B”. Z przeprowadzonych czynności został sporządzony protokół, w którym wykonujący usługę stwierdził prawidłowy pobór mocy przez urządzenie, złe ustawienie płytki kontrolnej baterii poprzez nieprawidłowe jej ustawienie na baterie żelowe zamiast na kwasowe oraz nieprawidłowe ustawienie przełącznika w prostowniku na 5 stopni C. zamiast na 20 stopni.

Dowód:

- protokół serwisowy, k. 15

- zeznania świadka G. J., k. 203 – 205.

W dniu 13 lipca 2013 r. ponownie zgłoszono usterki urządzenia, m. in. krótki czas pracy wynoszący 1 godzinę.

Dowód:

- karta zgłoszenia usterki, k. 16.

Pismem z dnia 30 lipca 2012 r. (...) sp. z o.o. w O. poinformowała pozwanego o fakcie wykonania ekspertyzy przesłanej maszyny (...). Ekspertyza wykonana przez serwis nie wykazała żadnych uszkodzeń mechanicznych maszyny, zwiększonego poboru mocy z nowych baterii oraz błędnych ustawień na płycie rodzaju akumulatorów.

Dowód:

- pismo, k. 17,

- protokół, k. 18,

- zeznania świadka P. B., k. 247 – 248.

Po dokonaniu przeglądu szorowarki przez (...) sp. z o.o. w O., urządzenie pracowało 3 godziny do pełnego rozładowania.

Dowód:

- zeznania świadka P. B., k. 247 – 248.

W dniu 16 sierpnia 2012 r. dokonano zgłoszenia awarii polegającej na niewłączaniu się silnika.

W dniu 30 sierpnia 2012 r. pracownica powoda N. P. dokonała kolejnego zgłoszenia awarii maszyny już po wymianie w niej płytki.

Dowód:

- karta zgłoszenia, k. 19 – 20.

Pismem z dnia 4 września 2012 r. powód wezwał pozwanych do wydania towaru wolnego od wad w terminie 30 dni pod rygorem odstąpienia od umowy.

W dniu 6 września 2012 r. maszyna (...) ponownie została przez pozwanego odebrana i wysłana do serwisu w O., celem sprawdzenia jej poprawnego działania.

Dowód:

- pismo, k. 21,

- karta zgłoszenia usterki, k. 22.

W dniu 18 października 2012 r. pozwany I. W. sporządził pismo „protokół czasu pracy akumulatorów 6TP 210 AH CS, w którym stwierdził, że maszyna (...) pracuje tylko połowę czasu pracy maszyny T. 65B.

Dowód:

- protokół czasu pracy akumulatorów, k. 23.

Pismem z dnia 27 listopada 2012 r. powód odstąpił od umowy sprzedaży maszyny czyszczącej C. M. 26B z dnia 18 kwietnia 2012 r., jednocześnie powód zażądał zwrotu zapłaconej pozwanym kwoty ceny sprzedaży w terminie 14 dni.

Pozwani odebrali oświadczenie w dniu 29 listopada 2012 r.

Dowód:

- oświadczenie, k. 24.

Pismem z dnia 27 grudnia 2012 r. pozwany przesłał powodowi otrzymany od serwisanta (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością protokół z którego wynikało, iż wszystkie układy elektryczne, elektroniczne i inne działały poprawnie.

Dowód:

- pismo, k. 25,

- protokół, k. 26 – 27.

Pismem z dnia 20 stycznia 2013 r. powód działając przez swojego pełnomocnika wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 25 869,36 zł w terminie 10 dni. Wezwanie zostało doręczone w dniu 29 stycznia 2013 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 28.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, pozwany I. W. poinformował powoda, że jego roszczenie jest bezzasadne.

Dowód:

- pismo, k. 29.

Spadek sprawności eksploatacyjnej maszyny został spowodowany w wyniku niewłaściwego użytkowania monobloku. Przyczyną podstawową spadku sprawności było nie dbanie o prawidłowy poziom elektrolitu. Na skutek za wysokiego poziomu zasiarczenia baterii doszło do ciągłego spadku parametrów użytkowych (...).

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego Z. N., k. 271 – 285,

- ustana uzupełniająca opinia biegłego sądowego Z. N., k. 305 – 307.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Powódka wyjaśniała, iż strony łączyła umowa sprzedaży. Zgodnie z art. Art. 535 § 1 k.c. Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Swoje żądania powódka wywodziła natomiast z faktu skorzystania z uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży z powodu wad rzeczy sprzedanej. Uprawnienie kupującego do odstąpienia od umowy wyrażone w art. 560 k.c. to prawo kupującego do jednostronnego doprowadzenia mocą tylko swojego oświadczenia woli do ustania umowy sprzedaży, do zniweczenia jej skutków. Wywołuje ono zatem skutek wstecz i oznacza powrót do stanu, jaki istniał przed zawarciem umowy (ex tunc).

Bezsporne między stronami pozostawało, że strony zawarły umowę sprzedaży szorowarki.

Strona pozwana zarzucała, że wada urządzenie wynikała z jego nieprawidłowej eksploatacji przez powoda.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się dokumentach przedłożonych przez strony, zeznaniach świadków – G. J., P. K., P. B. i Z. G. oraz pozwanego, a także na opinii biegłego sądowego Z. N.. Zeznania wymienionych świadków i strony pozwanej okazały się przekonywujące i korespondowały z resztą materiału dowodowego.

Świadek P. K. wytłumaczył, że praca urządzenia jest ściśle powiązana ze sposobem obsługi urządzenia. Podał, że akumulatory ładowane zgodnie z instrukcją w okresie rozruchowym trzeba rozładować do zera i naładować z powrotem do maksimum. G. J. wyjaśnił, że baterie i urządzenie były w dobrym stanie, zaś płytka kontrolna baterii była nieprawidłowo ustawiona. P. B. potwierdził fakt dokonania reklamacji. Wskazał, że powód zamontował rzekomo wadliwe akumulatory w innej maszynie, które w tej maszynie działały. Dodał, że po naprawach przedmiotowa szorowarka pracowała 3 godziny do pełnego rozładowania. Pozwany I. W. podkreślił natomiast, że na pobór mocy

przez przedmiotowe urządzenie ma wpływ szereg różnych czynników. Pozwany zwracał uwagę na nieprawidłową eksploatację S. oraz na fakt, że powód usiłował porównywać urządzenia samojezdne z urządzeniem obsługiwanym przez operatora.

Sąd nie mógł zaś oprzeć się na zeznaniach Z. G. i powoda w celu pozytywnej weryfikacji twierdzeń strony powodowej. Z. G. potwierdził jedynie niesporne elementy stanu faktycznego, dotyczące spadku wydajności urządzenia. Z kolei powód podnosił, że nikt w jego firmie nie zmieniał samodzielnie ustawień urządzeń. Świadek ten sam przyznał, że nie wszystko pamięta, a nadto istotna część jego zeznań to porównanie spornej maszyny (...) z inną maszyną T., czyli porównuje coś co z natury jest nieporównywalne, ponieważ to dwie różne konstrukcje – służące do takich samych celów, ale nadal dwie różne.

Wskazać należy, iż Sąd dokonał ustaleń w zakresie ustalenia stanu technicznego urządzenia i przyczyn nieprawidłowości jego działaniu w oparciu o pisemną opinię biegłego sądowego, jako że ustalenia wymagające tego typu wiadomości winny być zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c. dokonywane za pośrednictwem dowodu z opinii biegłego.

Opinia w sprawie wydana przez biegłego sądowego Z. N. była logiczna i wyczerpująca, a metodologia przyjęta przez biegłego nie może budzić zastrzeżeń, dlatego sąd uznał opinię za w pełni wiarygodną i przekonującą.

Biegły wyjaśnił, że nie da się po upływie czterech lat od reklamacji bezwzględnie i poprawnie ustalić przyczyn nieprawidłowej pracy maszyny. Biegły zwrócił również uwagę na brak podstawowej dokumentacji eksploatacyjnej – a brak ten zdaniem Sądu Rejonowego obciąża nie pozwanych, ale powodów (art. 6 k.c.). Ostatecznie biegły ustalił, że przyczyna obniżenia wydajności urządzenia leżała w nieprawidłowej eksploatacji jego baterii. Wskazał, że nie dbano o prawidłowy poziom elektrolitów. Dodać należy, że powód nie przedłożył żadnej dokumentacji eksploatacyjnej maszyny, z której by wynikało inaczej. Jak podaje biegły doszło do podwyższenia poziomu zasiarczenia baterii, zaś klasycznym następstwem był ciągły spadek parametrów użytkowych (...), co w praktyce przekładało się na coraz krótszą pracę maszyny, od standardowych dla niej – 3 godzin.

Do opinii biegłego zarzuty wniosła strona powodowa, która wskazała, że opinia biegłego jest niezrozumiała, zaś biegły wykroczył poza tezę dowodową. Stwierdzić należy, że zarzuty te stanowiły wyłącznie polemikę z ustaleniami biegłego i nie zmierzały do obalenia jego argumentacji. Co więcej, biegły w toku uzupełniającej opinii ustnej podtrzymał ustalenia opinii pisemnej. Nadto, wyjaśnił, że jedyną przyczyną problemów z pracą szorowarki była nieprawidłowa eksploatacja baterii.

Sąd, z przyczyn opisanych powyżej, w pełni podziela ustalenia opinii biegłego. Ewidentna pozostaje konkluzja biegłego, że do uszkodzenia baterii w urządzeniu powoda doszło wyłącznie z jego winy i w następstwie nieprawidłowej eksploatacji szorowarki. Jako, że opinia biegłego Z. N. pozwoliła na bezsporne ustalenie przyczyny powstania uszkodzenia przedmiotowej szorowarki, z tej też powodu oddaleniu podlegał wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu maszyn i urządzeń jako całkowicie zbędny i prowadzący do przewleczenia postępowania.

Marginalnie zauważyć należy, że powód usiłował wykazać wadliwość szorowarki, tudzież jej baterii w oparciu o porównanie wydajności dwóch podobnych, jego zdaniem, urządzeń. Porównania takiego nie można jednak w żadnym wypadku uznać za miarodajne. Podkreślić należy, że dochodzi tu do porównania dwóch odmiennych modeli urządzeń zamiatających, a nie chociażby dwóch różnych baterii tego samego rodzaju. Jednocześnie, pomijając nawet kwestię nieprawidłowo dokonanego porównania urządzeń, zauważyć należy, że wpływ na stan baterii, jak na każde urządzenie elektryczne ma, przede wszystkim, indywidualny sposób jego eksploatacji. Niewystarczające jest samo porównanie spadku wydajności, jak chciałby powód. Uwzględnić należy takie czynniki jak: sposób rozładowania i naładowania akumulatorów, napełnienia urządzenia wodą, częstotliwość zmiany filtrów wody czystej, tarcia i oporu na jaki napotyka urządzenie czyszczące czy prędkość jazdy. Strona powodowa zaś usiłowała wykazać, nieskutecznie zresztą, że wada urządzenia miała charakter fabryczny i wynikała z winy pozwanych, gdy tymczasem biegły konsekwentnie wskazywał, że wada urządzenia nie wynikała z winy strony pozwanej.

Wreszcie z kategorii notorii powszechnej jest wiedza o spadku wydajności baterii każdego urządzenia elektrycznego wraz z wydłużającym się czasem jego eksploatacji (przykładem niech będą telefony komórkowe). Stąd samo powołanie się na spadek wydajności baterii nie powoduje nawet powstania domniemania faktycznego, że taka bateria była wadliwa. Z opinii biegłego wynika, że bateria była źle eksploatowana, co obciąża przede wszystkim użytkownika.

Mając na uwadze powyższy, należało stwierdzić, iż nie ziszczyły się przesłanki umożliwiające powodowi odstąpienie od umowy w trybie art. 560 k.c., tym samym, powództwo podlegało oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwani ponieśli koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika – 2400 zł, zgodnie z § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 § Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), koszt opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, a także koszt opłaty od zażalenia w wysokości 30 zł.

Wreszcie w punkcie III wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazał pobrać od powoda kwotę 888,20 zł, która stanowi część kwoty opłaty od pozwu zwróconej powodowi po uznaniu nakazu zapłaty za prawomocny (970 zł), a którą należało pomniejszyć o kwotę 81,80 zł pozostałej z zaliczki uiszczonej przez powoda. Kwotę tę tymczasowo pokryto z budżetu Sądu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)